

[Ninn-Hansen.]

finansudvalgets hidtidige uddelinger, hvor midlerne har været til rådighed; men der kan ikke være nogen tvivl om, at flere har fået andel i tipsmidlerne, end det oprindeligt var tanken. Den højtærede statsminister var som finansminister inde på det under en debat i landstinget i 1950; da udtalte den daværende finansminister, H. C. Hansen, ifølge landstingstidende for 1949—50, sp. 1471, følgende:

„Det er efterhånden blevet således, at der er mange modstandere af tipstjenesten, men alle er tilhængere af overskuddet, og navnlig ønsker alle at blive delagtige i overskuddets fordeling.“

Jeg har ingen tilføjelse til denne bemærkning fra den nuværende højtærede statsminister; jeg synes, der er meget rigtigt i denne bemærkning; blot vil jeg gerne sige, at mange af disse ansøgere i de mellem-liggende år har fået en økonomisk håndsrækning, så en væsentlig del af behovet må nu være dækket.

Gennemføres mit forslag, vil de tilfælde, hvor der kan ydes tilskud til nye konkrete foranstaltninger, blive færre; men de kommende ansøgere kan jo ikke på forhånd have disponeret på en sådan måde, at de har regnet med et beløb, der nu falder bort eller nedsættes, så jeg kan ikke se, at denne nedskæring af bevillingerne vil volde særlige vanskeligheder.

Det er jo en ekstraordinær fremgangsmåde, at et medlem af dette høje ting fremsætter et lovforslag uden på forhånd at søge støtte dertil i sit parti. Det er med hensigt, jeg ikke har søgt denne støtte inden fremsættelsen af lovforslaget. Min begrundelse er den ganske enkle, at jeg håber på denne måde at gøre idrætten den største tjeneste, fordi jeg forventer, at muligheden for at vinde tilslutning til forslagens gennemførelse er størst, når denne sag ikke gøres til en partisag. Jeg tillader mig derfor at rette henvendelse til de forskellige partier og grupper i denne sal og til den høje regering med anmodning om støtte til et forslag, der kan give idrætten bedre økonomiske muligheder for at løse de talrige opgaver, den har blandt ungdommen.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om bortsalg af visse brugte personmotorkøretøjer.

(Første behandling findes i tidenden sp. 335, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 27).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Udvalgets ordfører (Heising): Det har i udvalget vist sig muligt at få tilslutning fra alle sider til en videreførelse af denne lovgivning, som vi nu med visse ændringer har haft siden 1950. Der er vel i udvalget enighed om, at man ikke bør bevare loven en dag længere end nødvendigt, og ifølge regeringsforslaget kan loven da også i givet fald ophæves ved kongelig anordning inden sin udløbstid; men det er samtidig erkendt af alle de partier, der har været repræsenteret i udvalget, at man bør have en lovgivning vedrørende bortsalg af de her omhandlede brugte personmotorkøretøjer, så længe vi har tildelingsordningen, og det er netop ud fra denne principielle betragtning, at det har været muligt at opnå enighed.

Jeg mener, at det er af interesse for tingets medlemmer og for offentligheden i almindelighed, at jeg nævner, at det overfor udvalget er oplyst, at det personale i automobilfordelingsnævnet og vareforsyningsdirektoratet, som er beskæftiget med behandlingen af ansøgninger om tildelingsmotorkøretøjer og med udfærdigelsen af indkøbstilladelserne, er reduceret i overensstemmelse med nedgangen i antallet af ansøgninger og udstedte indkøbstilladelser. Medens der i 1954 var beskæftiget ca. 50 personer, er tallet i indeværende år nedbragt til 17.

Under udvalgets arbejde med lovforslaget er et nyt moment kommet ind i